

ARUSHANYTT

Desember 2008 - FORTSATT I DET KALDE FEDRELANDET

Hanna er ikke helt sikker på om hun skal være glad for at vi fortsatt er i Norge ...

DET BLIR KANSKJE HVIT JUL I ÅR ...

Det er kanskje på tide at vi endrer tittelen på disse brevene, for det er ikke mye nytt fra Arusha vi har å komme med. Det begynner å bli en god stund siden vi satte fra oss fotspor i gjørma der.

Bare så du vet det - dette er ikke et julekort. Nå har hele familien Indrebø vært i Norge siden mai - noen av oss enda lenger. Og vi blir værende enda en stund framover. Det er som noen sier: Misjonærperiodene blir visst bare kortere og kortere ...

Da tiden kom og hun skulle føde, da var det tvillinger i hennes liv. (1.Mos 25:24).

I siste liten

Vi får vel begynne med årsaken til at vi etter så mange måneder fortsatt er i Norge. Etter at Tomas og Andreas ble født 4. september, planla vi utreise til Arusha og Tanzania den 5. november. Ei snau uke før utreisen fikk vi telefon fra sykehuset om at det muligens var noe muffens med en av nyrene til lille Tomas. Det har seg sånn at han har hatt forstørret nyrebekken siden han lå i mors liv. Det er gjort flere kontroller av dette, og vi har stadig fått beskjed om at det ser bra ut og at vi kan regne med utreise som planlagt. Men i slutten av oktober

fikk vi altså beskjed om at vi måtte komme til kontroll den 4. november - altså dagen før utreise.

Helt feil vei

Kontrollen viste at det er problem med begge nyrene til Tomas. det er klaffer i urinlederne mellom nyrene og blæra som forårsaker såkalt reflux, det vil si at klaffene gjør at urinen blir sendt tilbake igjen til nyrene, i stedet for å fortsette til blæra. Og det er jo et aldri så lite problem hvis et såpass viktig organ som nyrene får kjepper i hjula.

Refluksen gjør også at urinlederne mellom nyrene og blæra er for store og "slyngete". Faren med for store og lange urinledere er visstnok at det veldig lett dannes infeksjoner der som det kan bli vanskelig å gjøre noe med seinere. Og bare noen dager etter første røntgenundersøkelse var det nettopp en slik infeksjon som slo til, og Tomas måtte behandles på sykehuset en ukes tid.

I fin form

Her må vi skyte inn at det ikke virker

Velkommen på besøk!

En av fordelene med å flytte inn i et stort og velmøblert hus, er selvsagt at det blir en lek å ta imot gjester. Så dere er hjertelig velkommen innom i Stenebyvegen 5!

som om Tomas merker noe særlig til det hele. Han smiler, ler, legger på seg og kvitter seg med urin og slikt på tilsynelatende normalt vis. Nå skal han igjennom i alle fall tre røntgenkontroller til i løpet av en drøy måned, og resultatet fra disse skal sendes til Rikshospitalet før vi får vite noe særlig mer om framdriften. Mye tyder nå på at det blir operasjon (i Oslo) til våren en gang, og vi har derfor ikke satt ny utreise til Tanzania før til sommeren.

Vi ble i starten litt fortvila over all usikkerheten, hva vi skulle gjøre med bosituasjon, jobb og så videre. Alle esker og kofferter var ferdigpakka, og vi så mørkt på å måtte begynne med pakking igjen. Det var også utfordrende å bli satt på sidelinja når det gjelder arbeidet i Arusha. Men vi er selvfølgelig glade og takknemlige for at Tomas får den hjelp han trenger. Vi vet ikke hvordan det ville gått dersom dette ikke hadde blitt oppdaget før vi reiste.

**Vår adresse:
Stenebyvegen 5
4054 Tjelta**

"Jeg vil lære deg og vise deg den veien du skal gå. Jeg lar mitt øye hvile på deg og gir deg råd." (Sal 32,8)

Flytter hjemmefra

Etter å ha bodd en måned hjemme hos mor og far/mamma og pappa, har ting begynt å falle på plass. Takket være gode venner, fikk vi blant annet tilbud om å flytte inn i et fullt møblert hus, og slipper dermed å pakke opp og ned så altfor mye. Herlig! Du finner oss nå i Stenebyvegen 5 på Tjelta i Sola - like ved radaren som ser ut som en deilig kuleis. Knut har fått deltidsjobb på Tryggheim ungdomsskule fra over nyttår, og har dessuten søkt på andre jobber. Inger Line er hjemme med Tomas og Andreas i fødselspermisjon. Hanna går nå halvt i Lube barnehage på Lura, men begynner i full barnehageplass der over nyttår.

BØNNEEMNER	TAKK	BARNA	NYE OPPGAVER	ARUSHA
	for at det går veldig bra med oss, og for at Tomas får hjelp. Takk for de som er i Arusha nå.	Be om at det må gå bra med Tomas sine nyrer. Be om at Hanna må trives i barnehagen.	Be for oppstart i ny jobb for Knut og for Inger Line som går hjemme.	Be for de som er utsendt til Arusha som misjonærer - at de må få bety noe for mange.

"... mens Hanna dynka farens datamaskin med vann og dansa lovsangsdans under UL i Kongeparken."

Arushanytt

Selv om vi ikke har så mye førstehåndskunnskaper om situasjonen i Arusha om dagen, hører vi jo litt nyheter derfra. [Familien Malmin](#) er på plass der nå, sammen med ettåring [Trond Gravem](#). Vi er temmelig sikre på at de gjør et bedre arbeid enn vi kunne gjort selv. Disse dagene arrangerer Scripture Mission en workshop for lutherske bibelskoler i regionen, som vi håper skal bli en fin start når det gjelder nettverksbygging mellom bibelskolene - noe som blir ett av satsingsområdene for Scripture Mission i årene framover.

Er der i tanken

Besøk gjerne nettsidene til utsendingene som er i Arusha - og be for dem og det de holder på med! Kjentmann og tanzanianer Joakim er fortsatt på plass. Han er trofast på tross av mange skifter når det gjelder oss nordmenn. Da er det godt å vite at Joakim og kona hans Melania er tryggheten selv...
Mannen her i huset lengter nok litt mer til Afrika enn det kona gjør. Han tenker på Arusha hver bidige dag, og det er ikke bare godt å være i Norge akkurat nå. Men jul i Norge er uansett noe helt spesielt, og vi kan vel ikke klage. Vi nyter i alle fall å være i nærheten av familie og gode venner.

En sommer er over

Sommeren her i Norge ble heldigvis av de helt gode og varme. Når vi ikke satt

ute i sola, så Inger Line på australske fjernsynsserier og ble bare større og større, Knut lærte om regnskap og skreiv portrettintervju til misjonsbladet Utsyn, mens Hanna dynka farens datamaskin med vann og dansa lovsangsdans under UL i Kongeparken. Sistnevnte lærte også stadig vekk nye ord, og i dag kan hun fortelle om det aller meste, i tillegg til at hun lærer sangtekster forbløffende raskt. Fra mars til oktober bodde vi i leiligheten hos Ole og Eldbjørg Lindefjeld på Sandnes. Den forestående fødselen gjorde at vi stort sett holdt oss i regionen, med hyppige visitter til beste-foreldre på både Sviland og Nærbø.

Opp og fram

Nå i høst har mye dreid seg om Tomas og Andreas, og om å komme seg helskinna gjennom både dager og netter. De to rakkerne vokser forskrekkelig fort. De siste ukene har vi opplevd som ganske stabile i forhold til de foregående, og når guttene nå runder tre måneder har vi tro på at det bare kan bli enda bedre.

Håper at dere får en fin adventstid alle sammen! Sannsynligvis kommer det ikke flere brev fra oss før vi er på vei ut igjen. Men vi skriver fortsatt på bloggen: <http://arushanytt.blogspot.com>

Hilsen
Tomas, Andreas, Hanna,
Inger Line og Knut

TOMAS OG ANDREAS

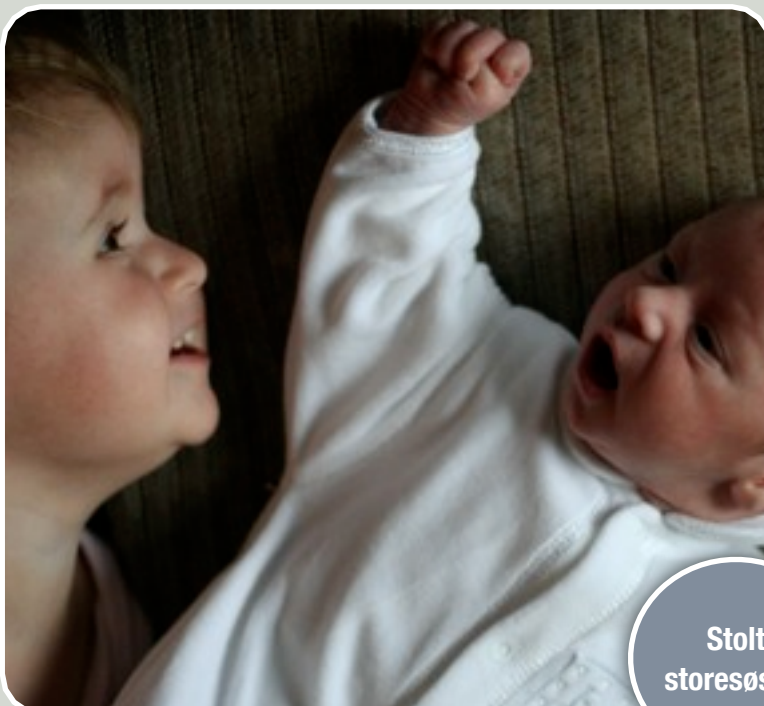
4. september kom Tomas og Andreas ut i lyset, med 25 minutters mellomrom.

De blir bare likere og likere ...

To små - men store - underverk.

Stolt
storesøster